

Homilie voor de H. Mis op 9 juni, 10e zondag in de gewone tijd, jaar B, 2024, Bovenkerk.

(+) Beste broeders en zusters in Onze Heer Jezus Christus, Laten we nadenken over wat de Heer ons vandaag leert, vooral door de lezingen uit de Heilige Schrift. In de eerste lezing uit het boek Genesis (Gen. 3, 9-15) leren we dat: Door tegen Gods wil in te gaan om te krijgen wat we verlangen, zullen we uiteindelijk slechter af zijn, zelfs als we op korte termijn in staat zijn om het geschapen goed te verkrijgen, het scheepsel dat we willen en waarnaar we verlangen. Door onze eigen wil boven die van God te verkiezen, snijden we onszelf af van het ontvangen van wat beter is: het ongeschapen goed, het goddelijke goed, dat God zelf aan ons wil geven als we maar nederig en vol vertrouwen met Zijn wil meewerken. Adam en Eva leerden deze les toen ze blindelings hun egocentrische passies voor macht en onafhankelijkheid volgden, in plaats van actief hun verstand te gebruiken om nederig te blijven in de waarheid, om de Schepper en Zijn wil te kiezen boven hun eigen wil voor slechts geschapen goederen. Door de suggesties van die manipulátor, die verleider - de slang - te volgen, omzeilden Adam en Eva Gods wil, denkend dat het hen iets beters zou brengen dan wat God zelf hen al had gegeven. Maar uiteindelijk verloren ze veel meer dan ze wonnen, allemaal omdat de duivel hen van God wilde scheiden - door hun egoïsme, nieuwsgierigheid, trots en ambitie te gebruiken om een wig te drijven tussen Adam, Eva en God. Als gevolg daarvan verloren Adam en Eva niet alleen de vriendschap met God, hun Schepper, maar ook de harmonie met de rest van de schepping. Ze verloren de kans om meer op de eeuwige, levende God te lijken. Ze verloren de kans om verder te leven zonder te sterven, in een stabiel aards paradijs dat in hun behoeften voorzorg zonder te vergaan. In plaats daarvan eindigden ze met een leven van zwoegen om te overleven en de onvermijdelijke dood van hun lichamen in een wereld die ook vergaat. Het leven was niet langer de stabiele, tevreden, vredige werkelijkheid die God bedoeld had, maar het werd eindig, vluchtig, rusteloos, onzeker, onveilig. Dit alles was het resultaat van het kiezen tegen God en Zijn levengevende wil.

Maar deze ballingschap uit Eden, deze vervreemding van God en de rest van de schepping, was niet wat God voor mannen en vrouwen bedoeld had. Als Adam en Eva gehoorzaam en kinderlijk waren gebleven ten opzichte van God, niet hadden geprobeerd om de gelijkheid met God voor zichzelf op te eisen, Gods wil voor hen en hun plaats in Zijn grote plan voor de schepping hadden gerespecteerd, dan zouden ze hebben genoten van een eindeloos leven in het paradijs dat de aarde was, verbonden met God in kinderlijke liefde en vriendschap, in plaats van angst, Hem respect en glorie gevend samen met de rest van Zijn schepselen. Omdat Adam en Eva zondigden uit trots en verlangen om gelijk te zijn aan hun Schepper, verloren ze het goede leven dat God hen al had gegeven. Maar hoewel God Adam en Eva toestond om die fout te maken, om zich af te keren van Zijn wil, heeft Hij nooit het gezegende einde dat Hij voor de mensheid had bedoeld, geannuleerd. Sterker nog, God gebruikte deze val van Adam en Eva om de overvloedige verlossing van alle mannen en vrouwen uit te werken, door ons een kans te geven op een hernieuwd leven in God, maar dan een leven dat het aardse paradijs waarvan Adam en Eva vóór hun zonde hadden genoten, ver overtreft.

Onze verlossing werd mogelijk door Jezus Christus die ons redde van de gevolgen van de zonde van onze eerste ouders en van onze eigen persoonlijke zonden, door ons met God te verzoenen door, met en in Zichzelf. Jezus, die uit de dood is opgestaan en ten hemel is gevaren als gevolg van het volgen van Gods wil, Jezus heeft onze menselijke natuur zelfs in het hemelse rijk gebracht waartoe Adam en Eva nooit toegang hadden. Na onze verlossing in Jezus kan de mensheid genieten van iets meer dan alleen een zichtbaar aards paradijs dat past bij onze menselijke natuur. Door Jezus, die zowel God als Mens is en de hemel is binnengegaan met een opgestaan, verheerlijkt lichaam, hebben we nu de kans om boven onze menselijke natuur uit te leven, bovennatuurlijk, op een manier die ons in staat stelt om anders onzichtbare geestelijke wezens waar te nemen en ermee samen te leven: met God en de engelen, in de hemel. Dit is eeuwig leven in Gods nabijheid, met een direct zicht op God de Schepper zelf; het is een nieuw, bovennatuurlijk menselijk leven in een verheerlijkt lichaam zoals Jezus dat ontving bij zijn verrijzenis; een lichaam dat eeuwig in de hemel kan leven en in staat is tot dingen die voor Adam en Eva onmogelijk waren. Jezus en Maria, de nieuwe, gehoorzame Adam en Eva, die de hemel al zijn binnengegaan met hun verheerlijkte lichamen, laten ondoor hun talrijke wonderbaarlijke verschijningen onder ons op aarde zien hoe wonderbaarlijk dit bovennatuurlijke, verheerlijkte leven is voor hen die de hemel bereiken, door, met en in Jezus.

Dit alles werd mogelijk door de nederigheid en gehoorzaamheid van Jezus, de mensgeworden Zoon van God, de nieuwe Adam, die de wil van zijn Vader altijd boven de wil van zijn eigen vlees stelde en zelfs de vernedering, het lijden en de dood in zijn vlees aanvaardde om zijn liefde voor de Vader en voor ons te bewijzen, om het plan van zijn Vader voor onze verlossing te voltooien en zo de zonde en de dood en hun gevolgen voor de mensheid te overwinnen. Zodat wij weer in vriendschap met God konden leven, maar nu op een wonderbaarlijker manier dan ooit tevoren, eeuwig met God, direct in Zijn aanwezigheid, samen met alle andere heiligen die de wil van Onze Vader boven hun eigen wil hebben gesteld, stervend aan zichzelf zodat God in hen kon leven en hen kon transformeren in iets wonderbaarlijks, iets nieuws, dat God Onze Vader verheerlijkt en eeuwig leeft, door, met en in Jezus Christus en de Heilige Geest. Alleluia! ++++

Maar, als we er daarentegen voor kiezen om los van God, de bron van al het Leven, te leven, als we er liever voor kiezen om tegen Gods wil in te leven, zonder Jezus, dan is het enige wat we kunnen verwachten de dood, afscheiding van God en van elkaar, en onderworpenheid aan de macht van de Duivel en de gevallen engelen, die God en Zijn wil definitief verwierpen vóór Adam en Eva. Vanwege deze eeuwige afwijzing van God en Zijn wil leven de Duivel en zijn demónen een triest, ellendig bestaan, afgezonderd van God en het gezelschap van hen die Hem liefhebben en volgen. En omdat “ellende van gezelschap houdt”, zoeken de Duivel en zijn demónen anderen die zij kunnen manipuleren, tot slaaf maken, kwellen en van God en het eeuwige leven afhouden, door hen te helpen steeds dieper in steeds ernstigere zonden te vallen waarvan zij geen berouw kunnen tonen en God om vergeving kunnen vragen. Zij die onherroepelijk ten prooi vallen aan de verleidingen van de Duivel en de strikken van hun eigen egocentrische hartstochten zullen een eeuwig sterven, angst, rusteloosheid en kwelling ervaren in de handen van de Duivel en zijn demónen, in de hel. Dit alles is een droevig, pervers contrast vergeleken met het eeuwige, hemelse leven met God, dat gekénmerkt wordt door kinderlijke en broederlijke liefde, vrede, tevredenheid en vreugde samen met God, alle engelen en heiligen.

En dus, broeders en zusters in Jezus Christus, laten we in gedachten houden dat ieder van ons zich op een unieke persoonlijke reis bevindt terug naar vriendschap met God en het eeuwige leven. En laten we moed putten uit de woorden die Paulus ook tot ons spreekt in zijn tweede brief aan de Korintiërs, als hij zegt (2Kor 4,13 - 5,1) : “Broeders: ... wij weten dat Hij die de Heer Jezus van de doden heeft opgewekt, ook ons evenals Jezus ten leven zal wekken om ons tot zich te voeren, samen met u. Want alles gebeurt voor u: de genade moet zich in velen vermenigvuldigen zodat steeds meer mensen dank brengen aan God, tot eer van zijn Naam. Neen, wij geven de moed niet op. Al gaan wij ook ten onder naar de uitwendige mens, ons innerlijk leven vernieuwt zich van dag tot dag. De lichte kwelling van een ogenblik bezorgt ons een alles overtreffende, altijddurende volheid van glorie. Wij houden het oog gericht niet op het zichtbare maar op het onzichtbare; wat wij zien gaat voorbij, de onzichtbare dingen duren eeuwig. Wij weten immers: als de tent die onze aardse woning is wordt neergehaald, heeft God voor ons een gebouw gereed in de hemel, een onvergankelijk, niet door mensenhand vervaardigd huis.”

Laten we onze hemelse beloning verdienen door werkelijk Jezus' broeders en zusters te zijn, door de wil van God te volbrengen, zodat we werkelijk kunnen delen in het eeuwige, verheerlijkte hemelse leven dat Hij en Maria al genieten, het gezegende leven waartoe zij ons oproepen en ons helpen te bereiken. Jezus heeft door Zijn Paasoffer van liefdevolle gehoorzaamheid aan de wil van de Vader Satan en zijn macht over ons al overwonnen, zodat wij de kans hebben om aan Satans verleidingen en ellendige kwellingen te ontsnappen, maar er wordt nog één ding van ons verlangd om samen met Jezus, Maria en alle heiligen de hemelse heerlijkheid binnen te gaan. We moeten, met de hulp van Zijn genade, de wil van God vervullen, ieder van ons, door God boven alles lief te hebben en onze naaste als onszelf. Laten we Zijn wil voor ons leren door gebed, door het bestuderen van de Heilige Schrift, door Hem en Zijn vergeving te ontvangen in de sacramenten, en door deugdzaam te werken om onze zelfzuchtige passies te beteugelen, zodat we klaar zijn om alles te doen wat God van ons vraagt, om het eeuwige, hemelse leven met God te bereiken, door, met en in Jezus, onze Heer en Heiland. Amen.